

משנה - יומא

פרק ז - משנה ג

אם בבגדי בוץ קורא, קדש **יא** ידיו ורגליו, פשט ירד וטבל, עלה ונסתפג. הביאו לו בגדי זהב, ולבש, וקדש ידיו ורגליו, ויצא ועשה את אילו ואת איל העם, ואת שבעת כבשים תמימים בני שנה, דברי רבי אליעזר. רבי עקיבא אומר, עם תמיד **יג** של שחר היו קרבין, ופר העולה ושעיר הנעשה בחוץ היו קרבין עם תמיד של בין הערבים:

פרק ז - משנה ד

קדש ידיו ורגליו, ופשט ירד וטבל ועלה ונסתפג. הביאו לו בגדי לבן, ולבש, וקדש ידיו ורגליו. נכנס להוציא את הכף ואת המחטה. קדש ידיו ורגליו, ופשט ירד וטבל, עלה ונסתפג. הביאו לו בגדי זהב ולבש, וקדש ידיו ורגליו, ונכנס להקטיר קטרת של בין הערבים ולהטיב את הנרות, וקדש ידיו ורגליו, ופשט. הביאו לו בגדי עצמו, ולבש. ומלין אותו עד ביתו. ויום טוב היה עושה לאוהביו בשעה שייצא בשלום מן הקדש:

פרק ז - משנה ה

כהן גדול משמש בשמנה כלים. והקדיוט בארבעה, בכתנת ומכנסים ומצנפת **ט** ואבנט. מוסיף עליו כהן גדול, חשן ואפוד ומעיל וציץ. באלו נשאלין באורים ותמים. ואין נשאלין אלא למלך ולבית דין ולמי שהצבור צריך בו: